

Opinions

Ens agrada poder constatar que són moltes ja les persones que s'atreveixen a donar la seva opinió sobre diverses coses del poble. Això va bé! Aquest mes, per falta d'espai no les podem publicar totes. Alguna de molt interessant l'hem de deixar pel mes que ve. Que duri i que millori encara aquest interès per la Revista i pel poble és el que desitgem. Les vostres opinions, com sempre, les podeu enviar a Isabel Valls - Can Elias.

DE L'ASSEMBLEA PARROQUIAL

El dia 6 de Febrer tingué lloc en el Casal l'Assemblea Parroquial.

I jo em pregunto: On estaven aquell vespre els 1.400 habitants de Santa Eulàlia?

Si bé és cert que un tant per cent d'aquest cens està format per persones grans o infants, que podem dir estan exclosos d'aquestes activitats, on estaven els altres?

Alguns deuriem tenir obligacions difícils de deixar, altres potser reunions, i els altres?

El dissabte al vespre és un dia propici per estar tranquil·lament a casa mirant la televisió; còmodament sentat en una butaca, és bo també llegir, escoltar música o simplement no fer res. Jo penso que es bo i lícit adoptar aquesta forma de viure alguns dies de la vida. Tots sabem molt bé el que és tota una setmana de treball intens en un món en el qual el nivell de vida sortosament ha augmentat considerablement, però que a canvi ens demana, o millor dit, ens exigeix, un esforç constant. És llàstima, no obstant, que el nostre cor, la nostra voluntat, la nostra responsabilitat davant les coses de la vida, vibri solament, moltes vegades, davant de fets purament materials i rendables, deixant de banda el bé cultural i, més important encara, el bé espiritual de les nostres famílies.

Mirem, encara que sigui breument, la part positiva de la reunió. Ens vàrem trobar unes seixanta persones mogudes pel mateix ideal. És interessant que ens trobéssim junts, joves de vint anys amb persones grans i en plena maduresa de la vida, i que tots estiguéssim allà amb una mateixa afinitat d'idees: Fer quelcom per als altres amb sentit cristià.

M.ª Carme Brustenga

JUVENTUD INCOMPREDIDA

Considero que es una lástima tener que leer una y otra vez que haría falta hubiera algún otro deporte en nuestro pueblo, aparte del fútbol, para nuestros infantiles. Pero, amigos, con las mentaciones no se arregla nada.

Hace falta alguna o algunas personas que quieran robar algunos ratos de su vida para esta misión, y lo demás —como dijo el Señor—, vendrá por añadidura. Y crean que verdaderamente es una lástima que por falta de monitores —no de deportes— tengan que crearse situaciones nada dignas de los tiempos en que vivimos, ya que todos los chiquillos quieren participar y naturalmente hay, como

en todo, los que valen para una cosa y los que valen para otra. Y vuelvo a repetir que por falta de monitores un gran número de estos chicos se crean el complejo de inferioridad, lo cual trae consigo el hecho de que se aparten de la sociedad, uniéndose a este temible mundo del vicio.

Y luego no digamos que si la juventud actual es así o así. ¿Cómo van a ser si ya de jóvenes se encuentran en el camino del fracaso?

Hay que dedicar los ratos libres —y algunos no libres— a los hijos, nosotros y ajenos.

B. B.

¡HOLA, A SANTA EULALIA!

El dia 15 d'aquest mes en farà tres que vivim a Sta. Eulàlia, i per tant, som d'aquí.

El Sr. Maspons, a qui li donem gràcies, ens va proporcionar el «Ronsana», i ens ha animat a escriure, cosa que ens feia molta il·lusió, però no ens havíem decidit.

El meu marit, Francesc Bazán, i jo, Rosa Maria Bisbal, des d'aquest moment ens oferim, i desitgem, amb el que poguem, col·laborar a la revista, i integrar-nos com qualsevol altre als costums d'aquest poble, que ja és el nostre també.

Com hem pogut veure amb aquest poc temps, Santa Eulàlia és un lloc on hi ha vives inquietuds, que poc a poc fructifiquen superant entrebancs.

Ens agrada i diem, endavant!

Rosa M.ª Bisbal
Urb. Mas Vendrell
parcel·la 125 bis

FUTBOL

Tiene que ser un orgullo para todos los hijos y no hijos de esta patria chica que es Santa Eulalia, tener el equipo de fútbol en la categoría de los «grandes», como quien dice.

Se han echado raíces, señores, y fruto de ello es la cantera de jugadores locales, futuras figuras del fútbol en nuestra categoría y quien sabe si superiores.

Para muestra, ahí va la relación: Amateurs: Brustenga II, Durán, Torrellas, Casals, Ciurans I, Godeo II.

Juveniles: Uñó, Poma, Gual, Ciurans II, Maspons, Torné, Bonet, Giménez, De Hoyos I.

Infantiles: Prim, De Hoyos II, Puigdoménech, Ciurans II, Riera, Salvadó, Uñó, Gimeno, Barbany, Durán, Tura, Diosdado...

Al igual que los árboles y las plantas, creo que hay que tener mucho cuidado en que se vayan cosechando nuevos frutos en este campo.

B. B.

MOVIMENT INFANTIL

L'equip de monitors del Moviment Infantil ha acollit l'opinió de Carme Duran i l'adhesió de C. E. B., aparegudes en aquesta secció.

Veient la necessitat i el bé que podria fer establir el Moviment Infantil en el Rieral, els monitors hem decidit estudiar la qüestió i començar a fer alguna cosa.

Des d'ara podem dir que uns quants d'aquests monitors s'ofereixen per aital servei en el Rieral.

Més concretament, s'ha pensat organitzar una excursió per al diumenge dia 7 de març per als infants del Rieral i de la Sagrera.

Aquesta excursió pensa ser el punt d'arrencada del Moviment Infantil en el Rieral.

Però, abans de començar, caldria parlar amb els pares que n'estan interessats, a fi que ells també col·laborin d'alguna manera en la vida d'aquest Moviment.

Del lloc no hi ha res parlat.

Els Monitors

RECONSTRUCCIÓ?

Tuve el gusto de tener en mis manos la revista «Ronsana», n.º 21, en la cual nos exhortaban a los jóvenes a escribir, a decir algo, «per un "Ronsana" millor, perquè hi escriuen sempre els mateixos. Per què molts no es decideixen mai a escriure?».

Pues bien, yo me decido. Me llamo Ramón, no soy de Santa Eulalia pero sí un admirador de este pueblo. Resido en la vecina localidad de Granollers; soy joven y lleno de ilusiones, de ilusiones «per un "Ronsana" millor». Ahora le expondré una de mis ilusiones sobre Ronsana y comarca.

Un buen día, yendo a Caldas, observé unas ruinas cerca del puente de la riera, antes de llegar al cruce de Llisá, a mano derecha. Unas ruinas que sobresalen por encima de los árboles. Yo no sabía de qué eran. Pero intrigado por averiguarlo, otro día cogí la bicicleta y me llegué hasta allí. Pude ver que se trataba de una ermita, con un pequeño cementerio al lado. Después de recorrer y observar detenidamente el lugar, me pareció que sería muy interesante realizar una reconstrucción, pues seguramente tiene una gran historia y valor arquitectónico.

Jo no sé si estas ruinas pertenecen al municipio de Santa Eulalia pero, de todas maneras, creo que se podría publicar en «Ronsana» esta idea. Seguro que llegaría a las personas o entidades competentes y, por qué no? a lo mejor se acepta y prospera.

Sería otro motivo de orgullo para Santa Eulalia y toda la comarca.

Ramón Matas